

Tayyib Atmaca

ÂŞIKLAR MECLİSİ

Bu kitabın yayın hakları anlaşmalı olarak aç ı kitaplar'a aittir. Şirketin yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayılması, işlenmesi ve depolanması yasaktır. aç ı kitaplar

aç ı kitaplar

Kapak Tasarım:

Hüseyin Özkan

Baskı ve Cilt:

Özener Matbaacılık,

Kale İş Merkezi Topkapı-İstanbul,

Tel: 0212 481 97 88

Birinci Baskı:

Ocak 2014, İstanbul

T.C. Kültür Bakanlığı Sertifika No: 14734

Ankara Cad. Vilayet Han 10/204 Cağaloğlu / İstanbul

Tel.: (0212) 512 37 69 Faks: (0212) 512 31 42

www.naryayinlari.com / info@naryayinlari.com

AŞIKLAR MECLİSİ

Tayyib Atmaca

Açı Kitap, 2014

Tayyib Atmaca

10.06.1962 10.06.1962 Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. İşletme Fakültesini bitirdi. Güneysu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi'nin kurucuları arasında yer aldı. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptı. Osmaniye'de (36 sayı) Kırâğı Şiir Dergisini, Eskişehir'de Mustafa Özçelik ile birlikte Ardic Kültür Sanat Edebiyat dergisini çıkardı.

Şiir ve denemeleri: Dolunay, Türk Edebiyatı, Türk Dili, Milli Kültür, Mina, Kardelen, Karçiçeği, Palandöken, Güneysu, Sühan, Tepe Edebiyat, Kırâğı, Yedi İklim, Yolcu, Yitik Düşler, Lika, Ardic, Kardeş Edebiyat, Kuşluk Vakti, Herfene vb. dergilerde yazdı. Eskişehir'de yaşıyor, Odunpazarı Belediyesi'nde memur.

Yayınlanmış Eserleri:

Şiir Kitapları:

Hüzünlerin Dügünü, Kendi Yayını, Osmaniye, 1980
Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, Güneysu Yay., Osmaniye 1993
Sarı Kitap, Kırâğı Şiir Dizisi Yayınları, Osmaniye 1997
Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, Yediharf Yay., İstanbul 2004
Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese, Yediharf Yay., İstanbul 2004
Döş Defteri, Ardic Yayınları, Eskişehir 2006
Uzun İnce Bir Türkü, Yediharf Yayınları, İstanbul 2010

Deneme Kitapları:

Med Cezir Vakitler, Yediharf Yayınları, İstanbul 2004
Gece Vardiyası, Ardic Yayınları, Eskişehir, 2006
Ebemkuşağının Altında, Yediharf Yayınları, İstanbul 2010
Eskişehrin Eskimeyen Yüzleri, Nar Yayınları, İstanbul 2014

DİBACE

Âşıklar, şiiri sazın tınısı ve kendi sesleriyle birleştirerek çalıp söyleme geleneğini geçmişten günümüze taşıyan söz ustalarıdır. Bugün hangi sazın tınısı kulaklarımıza misafir olmaya başlasa bir âşığın gam dağlarına yaslanarak yüreğinden dudaklarına dökülen sesiyle birlikte ruhumuzun dinginleştiğini hissetmeye başlarız.

Geçmişten günümüze söz medeniyetimize büyük katkılar sağlayan âşıkların ne yazık ki gitgide sayıları azalmaya başladı. Atalarımız, "Dil sözü kulaklara, yazı uzaklara götürür" demişler. Anadolu'da unutulmaya yüz tutmuş âşıklık geleneğini canlandırmak için kaleme aldığımız bu çalışmayla hem halk kültürüne katkıda bulunmaya çalışmak hem de birbirinden seçkin âşıkların çeşitli zamanlarda yapmış oldukları atışmaları Halk şiiri formatında Âşıklık geleneğine uygun şekilde atıştırmayı denedik. Halk âşıklarının sahasında söz dolaştırmamızdan dolayı âşıklar bizi bağışlasınlar. Bu tür çalışmayla atışan her iki âşık yerine atıştım, ya da tek başıma satranç oynamaya çalıştım. Bundan dolayı bu kitap kendi alanında öncü bir kitap niteliği taşımaktadır. Maksudımız kimseyi yermek veya övmek değil, aklımıza gelip irticalen dilimizden dökülenleri sizlerle paylaşarak âşıklık geleneğini canlı tutmak ve bu geleneğin şairler tarafından da sürdürülmesine katkı sağlamaktır.

Âşıklar Meclisi'nde atışmalarını okuyacağınız âşıklar devlet kademelerinde önemli görevlerde bulunmuş, bazıları kitap hazırlandığında siyasetin içinde iken, bazıları da siyaseti bıraktıktan sonra can sıkıntılarını dağıtmak için sazlarının telleriyle dönemlerine ışık tutan sözlerle birbirlerini taşıyorlar.

Arif olan okuyuculara bu âşıkları uzun uzun anlatmama gerek yok. Arife tarif gerekmez. Siz bu âşıkları dikkatle okuduğunuzda zaten tanıyacaksınız.

Atalarımız “Söz uçar, yazı kalır” demişler; biz de onların ağzı ile uçurduğumuz sözleri şiire dökerek tarihin bir yerine bir virgül, bir soru işareti koymak istiyoruz.

Gerek âşıklar, gerekse siz değerli okuyucular adına sözün maksadın dışına taşıyarak sürçü lisan ettiksek affola...

Odunpazarı, Eylül 2013

AŞIKLAR MECLİSİ 1 /
MECLİS AÇILIŞ ŞİİRİ

Necip millet sizi saldı oraya
Aklınızı sakın vermen kiraya
Meyil eylemeyin pula paraya
Gönül kapısını çalmaya bakın

Ara karıştırır elin uşağı
Sonra da vurdurur belden aşağı
Belinizde olsun ahi kuşağı
Haklının hakkını almaya bakın

Herkesin gönlünde bir aslan yatar
Pazara gelenler metasın satar
Edep sahibine zarafet katar
Erdemli bir insan olmaya bakın

Kimler geldi kimler geçti buradan
İmtihana tabi tutar Yaradan
Kardeşliği kaldırmayın aradan
İkilik fikrini silmeye bakın

Kanıyla doğmuştur seksen bir ilin
Herkesin namusu bu nazlı gelin
Hicabıdır beş yüz elli vekilin
Gölgesinde sonsuz kalmaya bakın

Sıra dağlar gibi sırt sırta verip
Hileyi-hurdayı tuzağı görüp
Bülbülün yönünü güle çevirip
Aşkla muhabbetle gelmeye bakın

Bayrağın gölgesi herkese yeter
Bu mümbit toprağa ne eksen biter
Ham söz sahibinin diline batar
Sözün güzelini bulmaya bakın

Gül âşık unutma aziz atanı
Kim bölmek isterse güzel vatani
Yakaya yapışır yerde yatani
Ay yıldız uğrana ölmeye bakın

ÂŞIKLAR MECLİSİ 2

Âşık Sülo:

Göbeğini okşayarak gezersin
Rastlanmaz dünyada eşine senin
Hem âşıksın hem gaztede yazarsın
Taktım şeytanları peşine senin

Âşık Hasan Celali:

Ko göbeği orta yere yarışak
Yiğit isen halk içene karışak
Çekmek mızrapları telle vuruşak
Bakayım gözünün yaşına senin

Âşık Sülo:

Bu meydanda sana aşık attırmam
Kaç oldu millete olta yutturmam
Nar var iken nur ucundan tutturmam
Leblebi sert gelir dişine senin

Âşık Hasan Celali:

Yırtık çarık ile davar yayardın
Morissonun kapısına dayandın
Bindiğin kıratı aşkar mı sandın
Baktılar doluna boşuna senin

Çıkarılar indiriyor aşağı
Bağlayanlar çözüyorlar kuşağı
Kıtlık başlar yel çalınca başağı
Yoklukta ot oldum aşına senin

Görmedim dünyada sen gibi sakar
Ayağının biri çukura bakar
Yarın bir gün ölüm karşına çıkar
Gitmese de sülom hoşuna senin

Ölümünden korkacak bir iş yapmadım
Doğru yoldan ömrüm billah sapmadım
Senin gibi beleş makam kapmadım
Dokunmadı bir şey dişine senin

Vampir olup emdin millet kanını
Gassal soyar gömleğini donunu
Yarın çürütecek toprak yanını
Kurtlar sökün eder leşine senin

Âşık Sülo:

Kırk yıl hizmet ettim görmedi gözün
Buzağısı olmaz koca öküzün
Varsın kara çıksın ötede yüzün
Heves miyim kara kaşına senin

Âşık Hasan Celali:

Bir zamanlar sana dediler zakir
Ama inanmadı bu fikre fakir
Bulaşmadı bir gün diline zikir
Şeytanlar dadanmış düşüne senin

Âşık Sülo:

Âşık sülo sözü yerinde söyler
Görek halimizi mevlamız neyler
Getir garson bugün bendedir çaylar
Huriler yaslansın döşüne senin

Âşık Hasan Celali:

Gel Celali ko celali kenara
Yalancı dünyada gerçeği ara
Sen çıkmaz istersin amma bahara
Şol Azrail bakmaz yaşına senin

ÂŞIKLAR MECLİSİ 3

Âşık Erkani:

Ben bu derde nerden düştüm bilmedim
İçten içe yandım gören olmadı
Üç beş kapı çaldım başka çalmadım
Bana başka akıl veren olmadı

Âşık Mehmet Kemali:

Taş yerinde ağır olur erkani
Bilemedin edep ile erkânı
Okur iken Zagor ile Tarkanı
Aklınla arana giren olmadı.

Âşık Erkani:

Sen ağır oldun da sonun ne oldu
Söyle bana ünün şanın ne oldu
Damarında deli kanın ne oldu
Velhan toprağını süren olmadı.

Âşık Mehmet Kemali:
Sen götürdün susuz yere arıyı
Al-yeşile tercih ettin sarıyı
Kazlara yedirdin onca darıyı
Senin kadar hoyrat veren olmadı

Âşık Erkani:
Hak hukukun kitabını okudum
Ortak bilip söz kilimi dokudum
Bülbül gibi meydanlarda şakıdım
Papatyayı dahi deren olmadı.

Âşık Mehmet Kemali:
Talihi ters döndü senle kırıntın
Seyisliğe demir attı muradın
Kaş-göz oynatarak kâkül taradın
Aklına briyantın süren olmadı

Âşık Erkani:
Susurluktan ayran içtin kanmadın
Sırtın kalın üşümedin donmadın
Aşka düşüp için için yanmadın
Ondan avladığın ceren olmadı

Âşık Mehmet Kemali:

Her kim keser ise bindiğin dalı
Eşekten düşene dönermiş hali
İteledin gittin baraja salı
Benden başka sana yaren olmadı

Âşık Erkani:

Yağmalattın kovan ile balımı
Dirseğinden kırdın iki kolumu
Nah çıkardık en sonunda tulumu
İmin timin kayıp gören olmadı

Âşık Mehmet Kemali:

Kemali gözetir çolu-çoluğu
Arı geçti çıkmaz kırat soluğu
Vatandaş arkadan çaldı tuluğu
Hafiflik edince daran olmadı.

Âşık Erkani:

Erkani sözünü derine salma
Derine inenler çıkmadı dalma
Sana yapılanı aklından silme
Yaran göz göz oldu saran olmadı.

ÂŞIKLAR MECLİSİ 4

Âşık Bülent Hukuki:

Fark etmesek delegecektin gemiyi
Meşgul ettin hiç yok yere kamuyu
Kim yitirmiş sen bulasın gömüyü
Hinlikte bileğin büken bulunmaz

Âşık Şeneri :

Üç dört yoldaş ortak attık temeli
Herkesin varmış imiş gizli emeli
Yarın tartılанда kulun ameli
Dönüp yüzünüze bakan bulunmaz

Âşık Bülent Hukuki:

Aklınla arana pusu kurdular
Aramıza para perde gerdiler
Bak altına bitli postu serdiler
Bizim gibi kahrı çeken bulunmaz

Âşık Şeneri :

İşin tıklarında, yumuşak sözün
Gezmedin ben gibi üstünde közün
Olmadı mı senin yüksekte gözün
Rakipsizdin ondan yıkan bulunmaz

Âşık Bülent Hukuki:

“Halep orda ise arşın burada”
Hodri meydan havada ve karada
Yarın boğulursan mısmıl derede
İp atıp kenara çeken bulunmaz

Âşık Şeneri :

Talih tuşu daim durmaz yuvada
Devran döner takla atar havada
Hak yerini bulur ulu davada
Orada boynunu büken bulunmaz

Âşık Bülent Hukuki:

Karıştırıp durma sapla samanı
Bir kefeye koyma kinle imanı
Alıcı kuş yarın bilmez amanı
Peşinden gözyaşı döken bulunmaz

Âşık Şeneri :

Sen yürü ardına bakma Şeneri
Kaptan gözün yumsa görür feneri
Faş olanda hokkabazın hüneri
Alnına yumruğu çakan bulunmaz

Âşık Bülent Hukuki:

Hukukiyim yok yüzümün maskesi
Sen yapa dur sağda solda fiskosu
Seyrek düşer yıldı atın fıskası
Diz kırıp sofrana çöken bulunmaz

ÂŞIKLAR MECLİSİ 5

Âşık Yaşari:

Dört bucağı yokluyorsun sürekli
Sana “ney” mi lazım şeker mi Nuri?
Şan şeref insana daim gerekli
Sizde de cinsine çeker mi Nuri?

Âşık Yaşar Nuri:

Sağda solda tüm elleri tutmuştuk
Akılları akıllara katmıştık
Halkı yükseltmeye yemin etmiştik
Söz başka bir yer de çıkar mı Yaşar?

Âşık Yaşari:

Sen bilmezken siyasetin S’sini
Çok verdim kıratın arpa, kesini
Tez çıkardın Baykali’nin fesini
Dost dostun boğazın sıkar mı Nuri?

Âşık Yaşar Nuri:

Ata et götürdün kurda samanı
Saz diye millete çaldın kemanı
Ser güneşe biraz gevret imanı
Dost dostun boynunu büker mi Yaşar?

Âşık Yaşari:

Şahan gökten avı için sağılır
Balık dağda ceylan suda boğulur
Zarar eden her bir şirket dağılır
Ana sermayeye bakar mı Nuri?

Âşık Yaşar Nuri:

Senin hırsın sana benimki bana
Zaman çok şey verir alan insana
Buyur edilirken yüce divana
Pervaneyi ateş yakar mı Yaşar?

Âşık Yaşari:

Hıfz eyledin dokuzunda Kur'an-ı
Ayran açtı aklın ile aranı
Tartıp koysak bir kenara daranı
Safinden on gram çıkar mı Nuri?

Âşık Yaşar Nuri:

Az gittin uz gittin peşinde kurdun
Kırk kapıya seksen değneği vurdun
Hülleden usandın Hür Parti kurdun
Herkes senin gibi sakar mı Yaşar?

Âşık Yaşari:

Ey Yaşari gel sözünü tamamla
Yara deşmem belimdeki kamamla
Gönül kiri temizlenmez hamamla
Sonunda bir gassal yıkar mı Nuri?

Âşık Yaşar Nuri:

Bu dünyada buldun yüklü madeni
Yaşın geçti olamadın medeni
Sen kurtlara bırakanda bedeni
Dostların gözyaşı döker mi Yaşar?

ÂŞIKLAR MECLİSİ 6

Âşık Recep:

Her sözü sadaktan gülle çekerim
Yaprakla rayiha çıksın meydana
Utanan arlanan yüze bakarım
Hüneri olanlar döksün meydana

Âşık Baykali:

Haydi, sözün çıkınıni çözelim
Elması, kömürü çıksın meydana
Aşk bağını bahçesini gezelim
Çiçek meyvesini döksün meydana

Âşık Recep:

Dilbazlıkta su dökemem eline
Konuşurken kıl dolaşmaz diline
Yiğit olan sahip olur beline
Arına güvenen çeksın meydana

Âşık Baykali:

Hocasını getirenler oyuna
Sabah akşam kibirlenir boyuna
Karıştır geçmişi bir bak soyuna
Kimin kim olduğu çıksın meydana

Âşık Recep:

Başvekilin yakasına yapışan
Kar'oğlanla Gandi ile kapışan
Helalinden başkasıyla öpüşen
Bir kendine bir de baksın meydana

Âşık Baykali:

Bir düzene kurban oldum erenler
Kendine baksınlar beni yerenler
Ey kulağı duyan gözü görenler
Sözün bayrağını diksın meydana

Âşık Recep:

Ömür boyu baş nazırlık düşledin
Bu yüzden binlerce adam fişledin
Zoru gördün tırmaya mı başladın
Seyisin atını çeksin meydana

Âşık Baykali:

Dostlarımda yedim büyük kazığı
Allem kallem eylemişler tüzüğü
Yara söner durur gönül eziği
Çıramızı yakan yaksın meydana

Âşık Recep:

Pehlivanım deyip çıktın bozkıra
Kaç kere getirdim sırtını yere
Ey ahali bir seslenin cazgıra
Kaçak dövüşeni çeksin meydana

Âşık Baykali:

Bir şiir okudun oldu hadise
Şehrülemin iken düştün kodese
Emaneti götürmeyen adrese
Doldurup yalanı sıksın meydana

Âşık Recep:

Seni gidi seni kıraç sıçanı
Akli ile arasını açanı
Kim tuttuysa kameraya paçanı
Korkuluk yerine çaksın meydana

Âşık Baykali:

Tartarım sözümü demem bilmeden
Yıkılırım sanma birkaç çelmeden
Yarın orta yere sandık gelmeden
Yiğitse boynunu büksün meydana

Âşık Recep:

Âşık Recep tamam eyle sözünü
Söyle dur her yerde sözün düzünü
Doyurmaz namerdin toprak gözünü
Varsın merdin kanı aksın meydana

Âşık Baykali:

Baykali der yaş yetmiş geçiyor
Ruh duruyor beden içi geçiyor
Can dostlarım bir selamsız geçiyor
Ko Gandi kervanın yıksın meydana

ÂŞIKLAR MECLİSİ 7

Âşık Çiller:

Sütçü beygirine döndü kıratım
Kırk yıldır tırısı sürdüğün yeter
Elindeki barut ancak bir atım
Kargayı tırnaktan vurduğun yeter

Âşık Sülo:

Sende az binmedin kırat sırtına
Şahlandırdın hiç bakmadın ardına
Ortalık toz duman her yer fırtına
Gördün göreceğin gördüğün yeter

Âşık Çiller:

Ayak idin şans eseri baş oldun
Çayırdı minderde kırk kez tuş oldun
Yer altında kanat vuran kuş oldun
Dünyayı sırtına sardığın yeter

Âşık Sülo:

Kızım bilip bindirmiştim terkime
Çomak sokup duruyorsun çarkıma
Suyu geri çeviririm arkıma
Babadan saltanat sürdüğün yeter

Âşık Çiller:

Doğru yoldan saptın dorukta cinin
Ara katmak mıdır iman dinin
Yarın şatafatlı olsa da sinin
Her şerri şer ile yorduğun yeter

Âşık Sülo:

Dün geçti bu gün de yarın geçecek
Siyasette yeni çiçek açacak
Duysan planları aklın uçacak
Başımıza çorap ördüğün yeter

Âşık Çiller:

Vermiştim kıratı soylu birine
Getirmedin bir sözünü yerine
Seçtiğin adamlar dalar derine
Davulu kasnağı gerdiğin yeter

Âşık Sülo:

Sen boğazda denize bak keyif çat
Parti ver yalında dans et göbek at
Benim dehdehimle şahlanır kırat
Dostlarıma tuzak kurduğun yeter

Âşık Çiller:

Çillerim hinlikte olmadı gözün
Az de kalp paraya dönmesin sözün
Kazın cücükleri sayılır güzün
Bizi makaraya sardığın yeter

Âşık Sülo:

Âşık Sülo geç çocuğu çoluğu
Çok adamın çıkmaz sesi soluğu
Artık yaymıyorum kazı culuğu
Yıkıl git karşımdan durduğun yeter.

ÂŞIKLAR MECLİSİ 8

Âşık Kılıçtar:

Hey ağalar size bir çift sözüm var
Yalandan öleni görenler var mı?
Bir marka gömleğim bir de sazım var
Bir ömür saltanat sürenler var mı?

Âşık Recep:

Yalan kitabını yazıp satarsın
Sizde seni lider görenler var mı?
Tavayla fıkratıp elle tutarsın
Tayfandan izini sürenler var mı?

Âşık Kılıçtar:

Sakın karıştırma gazla fireni
Japonya'dan çaldın hızlı treni
Sabreyle görürsün yâri yareni
Görürüz kol kanat gerenler var mı?

Âşık Recep:

Ne Çorumu gezdin ne de Dersim'i
Sen mi vereceksin benim dersimi
Baykali yerine senden hırsımı
Alırsam yaranı saranlar var mı?

Âşık Kılıçtar:

Atma Recep atma bu kadar atma
Durup otururken etrafa çatma
Beni nerde görsen tutuyor sıtma
Hap yutturup serum verenler var mı?

Âşık Recep:

Senin kadar bol keseden atan yok
Boş kaldı mı gölgesine çatan yok
Boza pişirttirip zoka yutan yok
Sözü hamur gibi karanlar var mı?

Âşık Kılıçtar:

“AK” çıkınca “Refah” kaldı “Selamet”
Sanırsın ki sende bütün alamet
Yarın olsan ele güne malamat
Düşersen kol kanat gerenler var mı?

Âşık Recep:

Kaynar suda neçe mısır haşladım
Ben bu işe çekirdekten başladım
Bu meydanda şeytanları taşladım
Nefsini zincire vuranlar var mı?

Âşık Kılıçtar:

Hocanın yanında kırıp kirişi
Kasımpaşa'da mı yaptın bu işi
Sana yarın yedirirsem çirişi
Dizin titrer altın saranlar var mı?

Âşık Recep:

Şahin gökte hücum eder avına
Doydum âşık sohbetine savına
Şeytan mı çöğdürdü düşte kavına
Sor hele düşünüyoranlar var mı?

Âşık Kılıçtar:

Âşık Kılıçtar'ın bakma boyuna
Zorlasan da girmem dümen suyuna
Altan dalıp getirirsem oyuna
Beline vikisi sürenler var mı?

Âşık Recep:

Âşık Recep ne söylese dinlemez
Derdi olan boş yerine inlemez
Kılıçtan kılçıktan kıldan anlamaz
Boş boğaz saltanat sürenler var mı?

ÂŞIKLAR MECLİSİ 9

Âşık Kılıçtar:

Söz büyüğün derler de buyur âşık
Seni bu meydanda yıkarsam şaşma
Gözün yükseklerde aklın dolaşık
Tutar limon gibi sıkarsam şaşma

Âşık Önder Dede:

Dilin bedenine uzun geliyor
Asırlık çınarlar yıkılmaz oğul
Karpuz koltuğunda pozun geliyor
İnsan limon gibi sıkılmaz oğul

Âşık Kılıçtar:

Saygım büyük tecrübene yaşına
İndiremem sol yumruğu kaşına
Ayakbastın ömrün kara kışına
Foyanı ortaya dökersem şaşma

Âşık Önder Dede:

Dalında bakarak yetirdim seni
Elimle koltuğa getirdim seni
Tohumsuz topraksız bitirdim seni
Yapraklar vakitsiz dökülmez oğul

Âşık Kılıçtar:

Geç fark ettim dede senin huyunu
Bilirmişsin türlü ayak oyunu
Aht ettim deşmeye senin kuyunu
Olur, olmaz ayak takarsam şaşma

Âşık Önder Dede:

Deşenler düşerken kuru kuyuya
Kaç karga boyadım çıkmaz boyaya
Esen yeller zarar vermez kayaya
Şaşkına nazarlık takılmaz oğul

Âşık Kılıçtar:

Birlikte yediniz her gün döneri
Bilmem ki kim kime tuttu feneri
Fikri diri dostlar sunar öneri
Bir gün gırtlığına çökersem şaşma

Âşık Önder Dede:

Elli yıldır meydanlarda gezerim
Kırk tilkinin kuyruğunu çözerim
Beş dakkada şecereni yazarım
İt olsun, sahibe çökülmez oğul

Âşık Kılıçtar:

Sen Sıratı bilmen bense Fıratı
Hani Çoban Sülo hani kıratı
Neyleyeyim tenekeden beratı
Çelik demir olsun bükürsem şaşma

Âşık Önder Dede:

Sıratla Fıratla işim yok benim
Bana yeter artar imamın dinim
İçimde beslenir boy atar kinim
Suyun alan Polat bükülmez oğul

Âşık Kılıçtar:

Duydum mahirmişsin dalaverede
Dolaştığın yeter çay da derede
Düşesin elime Allah verede
Yıkarken cam elyaf tıkarısam şaşma

Âşık Önder Dede:

Sende yok mu hayâ abır kılıçtar
Dünya da bir türlü kabir kılıçtar
Kim geder kim kalır sabır kılıçtar
Öfke bir şişeye tıklılmaz oğul

Âşık Kılıçtar:

Kılıçtar'ım saygı duydum yaşına
Kimse heves değil sarı kaşına
Kızalay'da bir direğin başına
Korkuluk yerine dikersem şaşma

Âşık Önder Dede:

Âşık Önder tamam eyle sözünü
Sel söndürmez bu sinemin közünü
Yazık senin kan bürümüş gözünü
Ağız büzülse de dikilmez oğul

ÂŞIKLAR MECLİSİ 10

Âşık Devlet:

Hey ağalar edep ile hayâyı
Bilmeyenle yolunuzu ayırın
Akşam sabah yüzde kalan boyayı
Silmeyenle yolunuzu ayırın

Âşık Recep:

Sıfatta olmazsa Allah boyası
Kel görünür çıkıverir foyası
Hamurunda yoksa mertlik mayası
Olmayanla yolunuzu ayırın

Âşık Devlet:

Kan damarda kaynar sonra da çağlar
Yürek yufka ise çetindir dağlar
Korkağın korkusu kendini bağlar
Gelmeyenle yolunuzu ayırın

Âşık Recep:

Okşadın mı bir gün yetim başını
Bölüştün mü ekmeğini aşını
Bir kere mazlumun gözün yaşını
Silmeyenle yolunuzu ayırın.

Âşık Devlet:

Karabatak yüzer batır derine
Adam salıp durur canı birine
Anaların babaların yerine
Ölmeyenle yolunuzu ayırın

Âşık Recep:

Sen de geldin bu mevkinin başına
Kaçan fırsat geri dönmez başına
Yitirdiği aklı geri başına
Gelmeyenle yolunuzu ayırın

Âşık Devlet:

Boyuna bakmayın içi boş fıçı
Zengini kolluyor horluyor aç
Vatan sevgisiyle döşünün içi
Dolmayanla yolunuzu ayırın

Âşık Recep:

Yiğit olmuş bir kavgaya dalmamış
Bir kerecik Yusuf yüzlü olmamış
Acıdan tatlıdan nasip almamış
Gülmeyenle yolunuzu ayırın

Âşık Devlet:

Âşık Devlet çalar gönül sazını
Telden tezeneden süzer sözünü
Açıp yüreğini yumup gözünü
Çalmayanla yolunuzu ayırın

Âşık Recep:

Âşık Recep işi koymaz gümana
Yanaştır takayı görek limana
Yüreğini kulaç yapıp ummana
Dalmayanla yolunuzu ayırın.

ÂŞIKLAR MECLİSİ 11

Âşık Kameri:

Yirmi yıldır meclisteyim erenler
Sözüm üste sözün koyan olmadı
Kendinde olanlar akli erenler
Hilemi hurdamı duyan olmadı

Âşık Hüso:

Yemin verip kıratımı suladım
Yakasız gömleği giyen olmadı
Demokrasi diye diye meledim
Aklıma fikrime uyan olmadı

Âşık Kameran:

İzmir de olsaydın keşke kayıkçı
Ya da Susurlukta sütçü yayıkçı
Kıyakcının sonu olur ayakçı
Demek âşık sana diyen olmadı

Âşık Hüso:

Hesaba kitaba aklım zor yeter
Herkesin gönlünde bir aslan yatar
Eski demokratlar gözümde tüter
Bu halim kimseye ayan olmadı

Âşık Kameran:

Peşinde dolaştın âşık Sülo'nun
Şişirirken delik çıktı balonun
Sofrasına bağdaş kurdun yalanın
Altına bir minder koyan olmadı

Âşık Hüso:

Kimsenin başına çorap örmedim
Senin gibi takla atan görmedim
Başkasının bahçesine girmedim
Daha senin gibi siyen olmadı

Âşık Kameri:

Susamışsa bağ bahçeyi sularım
Olgunlaşan meyveleri yolarım
Aha atım bak elimde yularım
Gizlimi saklımı duyan olmadı

Âşık Hüso:

Jokey bile bakar bindiği ata
Senin yatırımın aşağı kata
İşin gücün sabah akşam şamata
Aklını başına koyan olmadı

Âşık Kameri:

Belinden çıkarma meşin kemeri
Söz mülkünde sultan âşık Kameri
Bulduğu her ata vurur semeri
Nereye gittiyse yayan olmadı

Âşık Hüso:

Âşık Hüso uyma cahil sözüne
Say ki biraz düzen verdin sazına
Kiş eyleme el âlemin kazına
Senin türlü türlü boyan olmadı

ÂŞIKLAR MECLİSİ 12

Âşık Kılıçtar:

Ağzında dilinde fakir fukara
Hakkından gelmezsem yuh olsun bana
Az kaldı itmeye seni çukura
Gassalın olmazsam yuh olsun bana

Âşık Recep:

Seyip it bağlansa acayip ürür
Kabını delmezsem yuh olsun bana
Aç tavuk düşünde çok darı görür
Tüylerin yolmazsam yuh olsun bana

Âşık Kılıçtar:

Tahminimce sana akıl veren var
Belli sesin çok çıkıyor yaran var
Sekiz banka hesabında paran var
Arayıp bulmazsam yuh olsun bana

Âşık Recep:

İşin ne git ara bulursan sana
Aman ha gitmesin sözün yabana
Bulmazsan koyarım taşı sapana
Koltuğa salmazsam yuh olsun bana

Âşık Kılıçtar:

Sen gezersin yazı ile yabanı
Millet inkâr etmez elbet çabanı
Seni gidi seni yalan çobanı
Aklını çelmezsem yuh olsun bana

Âşık Recep:

Bel bağladın üç gâvurun vikine
Diktin kulağını Gürsel Tekine
Biraz sabret kezzap suyu köküne
Olukla salmazsam yuh olsun bana

Âşık Kılıçtar:

Benim yoldaşlarım yolda satmazlar
Kuyruk sallasa da tekme atmazlar
Deve durur iken hamut yutmazlar
Geriden gülmezsem yuh olsun bana

Âşık Recep:

Bayramlık ağzımı açtırma yine
Savların çürüdü Batum'u dene
Bu sene olmazsa gelecek sene
Baraja salmazsam yuh olsun bana

Âşık Kılıçtar:

Tohumluğa döndü sandıkta hayır
Çağır cazgırları biçilsin çayır
İstedığın yerde meydana buyur
Kündelik dalmazsam yuh olsun bana

Âşık Recep:

Tuz alıp zorlattın her gün hıyara
Gevşedin dağıldın tez gel ayara
Çok pehlivan gömdüm ben bu çayıra
Kispetin delmezsem yuh olsun bana

Âşık Kılıçtar:

Sabır ile dağ delinir su yürür
Kılıçtar bakınca uzağı görür
Bu yazın başında defterin dürür
Oyunu bölmezsem yuh olsun bana

Âşık Recep:

Âşık Recep bozma ağzın tadını
Viki Kemal koydum artık adını
Bir vuruşta patlatırım ödünü
Künyeni silmezsem yuh olsun bana

ÂŞIKLAR MECLİSİ 13

Âşık Çiller:

Peşrev çekip dolanarak övünme
Boyuna kilona bakmaya geldim
Elenseyi çektiğimde dövünme
Üçünüzü birden yıkmaya geldim

Âşık Ahmet Mesudi:

Ben pirimle talim ettim dersimi
Kenardan mindere çekmeye geldim
Almanya da bitirmişim kursumu
Boynuma madalya takmaya geldim

Âşık Çiller:

Kaç kovan arıyı geçirdin gitti
Aklını hayalle uçurdun gitti
Kispetin içine kaçırdın gitti
Ocağına incir dikmeye geldim

Âşık Ahmet Mesudi:

Her kırata binen Köroğlu olmaz
Dökme sular ile arıklar dolmaz
Arif olan insan oyuna gelmez
Ben aklına limon sıkmaya geldim

Âşık Çiller:

Kovalanmaz karamanın koyunu
Gösterirler bilmediğin oyunu
Erkani, Kemali gördü boyunu
Kartalca üstüne çökmeye geldim

Âşık Ahmet Mesudi:

Bir gün elin bulaşmadı hamura
Baba atın sen yatırdın çamura
Çekil aklın uğramadan dumura
Arıyı kovana tıkmaya geldim

Âşık Çiller:

Eşek arıları girmez kovana
Aklın koru yapışmasın tavana
Sabret geldiğinde demir tavına
Gözünün üstüne çakmaya geldim

Âşık Ahmet Mesudi:

Başa gelecekler alna yazılır
Planların çizilmeden bozulur
İtler ürer kervan yolda dizilir
Boynuna ilmeği çekmeye geldim

Âşık Çiller:

Çillerim rol almaz kötü filmde
Tel kırılır söz tükenmez dilimde
Ulus meydanında defim elimde
Burnunu zinciri takmaya geldim

Âşık Ahmet Mesudi:

Mesudi sabırla bekler seçimi
Bulamadı mahkemeler suçumu
Berna yağla biryantinle saçımı
Kirli çıkınları dökmeye geldim

ÂŞIKLAR MECLİSİ 14

Âşık Süheyli:

Damarında deli kanlar çekilmiş
Altmışa varmadan belin bükülmüş
Ey âşık saçların çabuk dökülmüş
Yumurtanın sarısından vur da gör

Âşık Burhan Kuzu:

Yazın gazoz sattım okudum kışın
Üstesinde geldim verilen işin
Ayağına geldi ekmeğin aşın
Soğan nasıl bal olurmuş yar da gör

Âşık Süheyli:

Sanma ki okudum boşu boşuna
Takılmadım ham hayalin peşine
Lafı korum tam gediğin başına
Dost gönlüne yüreğini ser de gör

Âşık Burhan Kuzu:

Okumakla adam adam olmuyor
Aklın sana yetse bana kalmıyor
Bir fakir fukara kapın çalmıyor
Bak gözüne içindeki derdi gör

Âşık Süheyli:

Benim aklım bana yeter de artar
Hilebaz olanı şeytanı dürter
Adam da adamı söz ile tartar
Kimin kalbi nasıl atar sar da gör

Âşık Burhan Kuzu:

Hileden hurdadan tuzak kurarlar
Etrafında fır dolanıp yorarlar
Senin de başına çorap örerler
Tilkileri aç kurtları karda gör

Âşık Süheyli:

Gizlim saklım varsa söyle bilirsen
Önce sen çok bir hilemi bulursan
Güller ile taşlanmayı dilersen
Yunus gibi bir gönüle gir de gör

Âşık Burhan Kuzu:

Siyaset ilminin okulu olmaz
Oturduğun koltuk sana da kalmaz
Düşünce kapını hiç kimse çalmaz
Ayağına çelme takan merdi gör

Âşık Süheylî:

Aklımla aramda hinlik yatmıyor
Yuhlamaya yumurtalar yetmiyor
Gözümde perişan halin gitmiyor
Kimler atar kimler tutar yar da gör

Âşık Burhan Kuzu:

Çık tartıya sonra ölçtür boyunu
Sanma ki bu oyun şat mat oyunu
Seni gidi kurultayın koyunu
Yayı bir tart ok yerleştir ger de gör

Âşık Süheylî:

İhmal etme hem sert sulu elmayı
Leke tutmaz bir elbise almayı
Süheyl bilir sözü göğsü salmayı
Hele sen de kemal yaşa er de gör

Âşık Burhan Kuzu:

Âşık Kuzu'm verdin saza düzeni
Sen mi vereceksin sola düzeni
Sende varmış kırk tilkinin düzeni
Var gör kırat ne hallerde Bor da gör

ÂŞIKLAR MECLİSİ 15

Aşık Mustafa Elitaş :

Asılsız astarsız yalan çevirir
Ön kavurga arka harman savurur
Borç ateşi er adamı devirir
Kara bulut gözü bürüdüğünde

Âşık Kulkuloğlu:

Elimdeki belgeleri dökerim
Ben adamın ciğerini sökerim
Suçum varsa cezasını çekerim
Erciyesin karı eridiğinde

Aşık Mustafa Elitaş :
Gözü hırs bürüyen kendin göremez
Boş laf ile peynir gemin yürümez
Hipokrat yemini işe yaramaz
Makası unutup sırdığında

Âşık Kulkuloğlu:
Gün gelir kapıma bir gün gelirsin
Borç yiğidin kamçısıdır bilirsin
Sen yerimde olsan her gün ölürsün
Ele geçmez ölüm aradığında

Aşık Mustafa Elitaş :
Seyrek düşer koşan atın fiskası
Boş yere mecliste yaydın fiskosu
Şamar olur hâkimlerin fiskeşi
Tutup bir mazlumu karadığında

Âşık Kulkuloğlu:
Yalancının mumu gibi söndünüz
Üçer beşer üzerime bindiniz
Hasekiyi pehlivan mı sandınız
Kispetle meydana yürüdüğünde

Aşık Mustafa Elitaş :
Ateş aldın alev alev yanarsın
Bu gidişle kıyamette sönersin
Sen kendini delikanlı sanarsın
Aynada saçını taradığında

Âşık Kulkuloğlu:
Tıp okudum baytarlıktan anlamam
Bülbül varken kargaları dinlemem
Haksız olsam böyle rahat ünlemem
Oynat ta görelim körü düğünde

Âşık Mustafa Elitaş :
Bel bağladın Hamurcunun sözüne
Belgeleri sokmadık mı gözüne
Belki bakar Kayserili yüzüne
Saçındaki karı kürüdüğünde

Âşık Kulkuloğlu:
Sağlam yere bağlamışsın belini
Pabuç gibi eylemişler dilini
Yarın göreceğim senin halini
Pınarların suyu kuruduğunda

Âşık Mustafa Elitaş :
Fırından çıkmadan kırıldı testi
Aklınıza serdi Kılıçtar postu
Olursa insanın camdan bir dostu
Kaybolur bir işe yaradığında

Âşık Kulkuloğlu:
Kulkuloğlu'um ne söyleyim ne diye
Sermayeyi yüklettiler kediye
Yarın diyeceğim Önder Dedeye
Kolladığın batsın koruduğunda

Âşık Mustafa Elitaş :
Elitaş'ım sazı düzensiz çalmaz
Kulkuloğlu dünya kimseye kalmaz
Yarın tövbe için fırsatın olmaz
Yanın yere gelip çürüdüğünde

ÂŞIKLAR MECLİSİ 16

Âşık Necmettin:

Kırk sekizde bir mektebe başladık
Düşler ölür hayal yaşar mı bilmem
Sanki siyasete yeni başladık
Kan damarda yine coşar mı bilmem

Âşık Sülo:

O günleri deme gözüm yaşardı
Hayaller harseti taşır mı bilmem
Dost dostuna yüreğiyle koşardı
Binsem kırat dağlar aşar mı bilmem

Âşık Necmettin:

Hilekâr seyisler hep seni buldu
Binenler değışti huyundan oldu
Soylu kırat artık yılıkılık oldu
Kurtlardan kurtulup yaşar mı bilmem

Âşık Sülo:

Zor yürürsün bak kapıda hazanın
Çatırdıyor mertek, direk hezenin
Hani nerde kaldı adil düzenin
Barajda yelkenin şişer mi bilmem

Âşık Necmettin:

Zor zamanda sınar insan dostunu
Sanma anlamadım âşık kastını
İneğin üstüne öküz postunu
Serseler bir yeri şişer mi bilmem

Âşık Sülo:

Tırnağınla kazıp geçmiştin başa
Sincan'da tankları ettin temaşa
Daha hôt demeden çevik bir paşa
Koltuğunda insan düşer mi bilmem

Âşık Necmettin:

Bir pusula uzatmıştım eline
Ama sahip olamadın diline
Kıydın büyüttüğün gonca gülüne
Masonlar aklını kaşır mı bilmem

Âşık Sülo:

O zaman ne oldu unuttum gitti
Devlet baba bizi tekaüt etti
Gözüm seçiriyor pilimiz bitti
Yoldaşımız bizi boşar mı bilmem

Âşık Necmettin:

Olan bize oldu sana ne oldu
Tepe taklak gittik umutlar soldu
Sayende her yere balyozcu doldu
Sınarım sabrımı taşar mı bilmem

Âşık Sülo:

Bir atımlık barutumuz duruyor
Kırat semerine kafa vuruyor
Seyis odun çatıp kazan kuruyor
Can ocakta kaynar pişer mi bilmem

Âşık Necmettin:

Bizden el alanlar başa geçtiler
Budandıkça yeni çiçek açtılar
Ne korkak durdular ne de kaçtılar
Hesaplar Bağdat'tan şaşar mı bilmem

Âşık Sülo:

Yatacak yer ara bırak partiyi
Yavaş yavaş topla pulu pırtıyı
Gel Güniz sokakta verecek partiyi
Süheyl gelir belki Beşir mi bilmem

Âşık Necmettin:

Hele seçim geçsin sonrası kerim
İşime bakarım düşerse verim
Belki bu dünyaya veda ederim
Çocuklar kabrimi deşer mi bilmem

Âşık Sülo:

Kabrin telaşına düşme boşuna
Yedi düvel toplanacak başına
Çoğu hikmet yükler mezar taşına
Benden bir Fatiha düşer mi bilmem

Âşık Necmettin:

Yürü baba sülo görem boyunu
Senden sonra kırat sürmez soyunu
Bulsan içirirsin hayat suyunu
Belki topal yürür koşar mı bilmem

Âşık Sülo:

Nefsim çekti ben yürüdüm peşinde
Hayat çekilmiyor seksen yaşında
Senin atın şahlandı mı düşünde
Toynağıyla yeri deşer mi bilmem

Âşık Necmettin:

Âşık Necmettin'im bu son baharın
Gelecek o melek ha bu gün yarın
Başına toplanan yarenin yarın
Sinene tahtayı döşer mi bilmem

Âşık Sülo:

Artık burnumuza toprak tütüyor
Damımızda kızıl baykuş ötüyor
Âşık Sülo çenesini çatıyor
Ruhum uçar tenim şişer mi bilmem

ÂŞIKLAR MECLİSİ 17

Âşık Avni Doğan:

Gençlik gitti zaman hızlı akıyor
Bu Ankara ruhumuzu sıkıyor
İnsanlar insana camdan bakıyor
Gönül gözü ile bakan kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:

İnsanlar insanın aç kurdu oldu
Farz eyle bu şehir bağ yurdu oldu
Sayamıyor insan kaç derdi oldu
İçini kimseye döken kalmamış

Âşık Avni Doğan:

Harala gürele vakit geçiyor
Dışım sağlam ama içim geçiyor
Söz kalp para oldu torpil geçiyor
İnsanlık yükünü çeken kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:

Göksun nerde kaldı Elbistan nere
Ayak sürüp duruyoruz ha bire
Yarın bir gün çıkacağız sefere
Yolumuzda çakırdiken kalmamış

Âşık Avni Doğan:

Derdiçok Taşyürek Tanır'da yatar
Nerde Seydahmedim Mecnundan beter
Cansız'ın kabrinde kevenler biter
Sönen çerağları yakan kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:

Gittim gördüm talan olmuş yurdumuz
Kemirip duruyor nefis kurdumuz
İçimize sığmaz oldu derdimiz
Gam soluyup efkâr çeken kalmamış

Âşık Avni Doğan:

Can bedende ama ruhum tasada
Bed bereket uzaklaştı kesede
Sade kuş sütümüz eksik masada
Diz kırıp sofraya çöken kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:

Öğretmenlik başka burası başka
Yökteki görevde kalsaydım keşke
Gel beraber çıkak gönülde köşke
Derdi bölüşecek yakın kalmamış

Âşık Avni Doğan:

Keşkelere dönüp bakmak boşuna
Bu durum benim de gitmez hoşuma
Kimi tutup bastım ise düşüme
Sarılınca hasret kokan kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:

Bahanesiz selam veren görmedim
Adam ayırmadım gönül kırmadım
Mevkiye makama önem vermedim
Gönüllere sevgi eken kalmamış

Âşık Avni Doğan:

Hayır yok oğulda kızda gelinde
Dokunsam gam akar sazın telinde
Dönsek kimimiz var Maraş elinde
Dut kaynatıp üzüm sıkın kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:

Ocaklar yanmıyor baca tütmüyor
Bahçelerde sarı bülbül ötmüyor
Nevzat Kayseri'den öte gitmiyor
Kavak diken keven söken kalmamış

Âşık Avni Doğan:

Güzeller unutmuş sürme çekmeyi
Yürür iken keklik gibi sekmeyi
Güreşçiler bilmez çangal takmayı
Kispet giyip peşrev çeken kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:
Güzelin gözüne bakma yanarsın
Varıp gülün dikenine konarsın
Sen seni badeli âşık sanırsın
Bülbül ölmüş gülde diken kalmamış

Âşık Avni Doğan:
Unuttum nasıldı tadı soğanın
Bezi aynı marabanın ağının
Avni Şardağında uçar doğanın
Ardımızda ağıt yakan kalmamış

Âşık Mehmet Sağlam:
Ey âşık içime doldurdun gamı
Sözlerin has'tader Sağlam adamı
Ericek'e kazdırsınlar odamı
Burda üste toprak döken kalmamış

ÂŞIKLAR MECLİSİ 18

Âşık Berhani:

Dün eline sazı alan çıraklar
Önce sağa sola bakar duraklar
Suyun kenarına gelir vıraklar
Ne çalar ne söyler duyana bakın

Âşık Tekini:

Kökümü sorarsan Arda boyundan
Kulaç attım delikürün suyundan
Şecerem sorarsan Şenlik soyundan
Sözümüze karşı koyana bakın

Âşık Berhani:

Dede korkut ata Bayburt'ta yatar
Er kişi söz verir sözünü tutar
Âşıkların kalbi burada atar
Namını dünyaya yayana bakın

Âşık Tekini:

Ben dışarda bitirmedim okulu
Başkasından toplamadım akılı
Olmadın mı bu milletin vekili
Hakkımızda fiskos yayana bakın

Âşık Berhani:

Ne yedin de biber sinmiş diline
Aha şimdi fırsat geçti eline
Yarın meclis kuşu konar keline
Bir oyana bir de bu yana bakın

Âşık Tekini:

Gördün deniz bitti çürüdü savın
Sinirden ıslandı cebinde kavın
Cezası ağırdır mevsimsiz avın
El yerken kendisi doyana bakın

Âşık Berhani:

Fellik fellik gezdin kemal peşinde
En sondan birinci oldun işinde
Aman ha pes etme yolun başında
Fesat soğanını soyana bakın

Âşık Tekini:

İkide bir karıştırma künyeyi
Usta olan sağlam tutar gönyeyi
Adaylıkta sana verdim Minyeyi
Milleti küfeyle soyana bakın

Âşık Berhani:

Yolsuzluğun sakız oldu dillere
Karşı koymak istiyorsun fillere
Benziyorsun Vadideki Feller'e
Yalansam ayna da boyuna bakın

Âşık Tekini:

Artistlik başkadır siyaset başka
Minyeli Abdullah kalsaydın keşke
O zaman belki de çıkardın köşke
Oyunun içinde oyuna bakın

Âşık Berhani:

Sen göğüs mü gerdin ben gibi derde
Benimle tanıdı Denizi perde
Onların yerine bekledim darda
Hele tuzu kuru cıyana bakın

Âşık Tekini:

Yiğit belli olur yayı gerişte
Karaoğlan pirim oldu bu işte
Git halkın içine biraz karışta
Sözde duran sözde cayana bakın

Âşık Berhani:

Âşık Berhan boşa salma sözünü
Paraladın yeter kendi özünü
Çal Güniz sokakta artık sazını
Yılana cıyana hayına bakın

Âşık Tekini:

Tekini'yim sözü salmam yabana
Sözüm geçer hem tavana tabana
De haydi Bayburt'ta koşul sabana
Taze kismet ara toyuna bakın

ÂŞIKLAR MECLİSİ 19

Âşık Selo:

Gönlünü kaptırdın “Boz” denen kurda
Tokmağı kasnağa vurduğun yeter
Genç Osman yurdudur Diyarbakır’da
Söz ile kafa göz kırdığın yeter

Âşık Oktay:

Doğduğum toprağa nankörlük etmem
Göbekten aşağı vurduğun yeter
Ben baykuş değilim bacada ötmem
Bülbüle eziyet verdiğin yeter

Âşık Selo:

Aklım başımdadır yaşım yerinde
Senin gibi kulaç vurmam derinde
Para versen olmam senin yerinde
Milleti boş yere gerdiğin yeter

Âşık Oktay:

Bu ülkenin okulunda okudun
Bülbül gibi adliyede şakıdın
Nasıl oldu ham fikirler dokudun
Başımıza çorap ördüğün yeter

Âşık Selo:

Dokuduğum Anadolu kilimi
Konuşmak suç mudur ana dilimi
Bağlıyorsun ayağımı kulumu
Tuz ile yaramı sardığın yeter

Âşık Oktay:

Ayağın burada kolun Irak'ta
Yüreğin burada aklın firakta
Bırakma bizleri artık merakta
Gül sanıp keveni derdiğin yeter

Âşık Selo:

Bir eliniz balda diğeri yağda
Sizin yüzünüzden o gençler dağda
Taş üstünde taş yok bahçede bağda
Bu dünyada sefa sürdüğün yeter

Âşık Oktay:

Güya bölünmeye karşı çıkarsın
Ateş olsan cürmün kadar yakarsın
Kendi oyununla kendin yıkarsın
Dünyayı gözünle gördüğün yeter

Âşık Selo:

Bu dünyanın başlangıcı sonu var
Her insanın ince, kalın yanı var
Albayrakta dedemin de kanı var
Sazının telini gerdiğin yeter

Âşık Oktay:

Ha şöyle imana gel de görelim
Saz ile söz ile sefa sürelim
Karşılıklı yaraları saralım
Söz ile kalbimi kırdığın yeter

Âşık Selo:

Âşık Selo, atam Ahmed-i Hani
Olmadı Süleyman dünyaya kani
Zaman huzur kan kardeşlik zamanı
Halim hatırımı sorduğun yeter

Âşık Oktay:

Oktay'ım zor öder vatana borcu
Bin yılda karıldı toprağın harcı
Türkü de kürdü de bayrağın burcu
Silkelen uyuşuk durduğun yeter

ÂŞIKLAR MECLİSİ 20

Âşık Fatma Nur:

Kulak asın ey kardeşler bacılar
Çok söz yalan olur azına bakın
Hakem olun ey hocalar hacılar
Sazı tıngırdadır sözüne bakın

Âşık Meral:

Sözün çıkınını açta bir görek
Sözü demek için kamile gerek
İnsanda hayvanda bulunur yürek
Bundaki hangisi özüne bakın

Âşık Fatma Nur:

Sazı köyneğinden soyup çıkarsam
Altında kalırsın sözü dökersem
Yaladığım mürekkebi tükürsem
Nasıl bir hal alır yüzüne bakın

Âşık Meral:

Kapıdan içeri adım atınca
İkna odasında başladın lince
Laiklik böylemi senin fikrince
Hele elindeki kozuna bakın

Âşık Fatma Nur:

Yobazlarla olmaz alır verişim
Senden mi sorulur benim görüşüm
Her zaman ilimle oldu yarışım
Hele şu geyiğin pozuna bakın

Âşık Meral:

Sakladığın kasetleri ararlar
Mahkemede kılı kırk kez yararlar
Tırnaktan şeşine hesap sorarlar
Doğru söyleyenin gözüne bakın

Âşık Fatma Nur:

Elin ne arıyor benim şeşimde
Hiçbir pürüz bırakmadım peşimde
Laikliğim madalyadır döşümde
Sen endam aynanda nazına bakın

Âşık Meral:

Gördün balta kesti kendi sapını
Çilingirler gelip açtı kapını
Götürdüler mallarının hepini
Arkasından kalkan tozuna bakın

Âşık Fatma Nur:

Sabah doğan güneş akşam batmaz mı?

Kapı kapı dolaştığın yetmez mi?

Ölüm gelip çeneneciğın çatmaz mı?

Git sekiz on metre bezine bakın

Âşık Meral:

Nur içinde yatsın adını vuran

Pişman ama netsin seni doğuran

Varsın okunmasın üstüne Kur'an

Bir delikte gayya közüne bakın

Âşık Fatma Nur:

Âşık Fatma bozma ağzın tadını

Dön evine ol evinin kadını

Kafaları yarar sözün odunu

Var git yemeğinin tuzuna bakın

Âşık Meral:

Âşık Meral yaş elliye geçiyor

Beden sağlam ama için geçiyor

İnsan kocalıyor gönül geçiyor

Giden bahar gelmez güzüne bakın

ÂŞIKLAR MECLİSİ 21

Âşık Murat:

Seksen dörtte aldım sazı elime
Yananlar boşuna yanmıyor Cemil
Sözü pişirmeden dökmem dilime
Ham sözler cümleye sinmiyor Cemil

Âşık Cemili:

Hele söyle kimden aldın dersini
Yaralar merhemsiz dinmiyor Murat
Okur iken kim gönderdi bursunu
Arada az hesap dönmüyor Murat

Âşık Murat:

Rahmetli Özal'dan aldım payemi
Cümle âlem bilir benim gayemi
Varsa buyur dök ortaya foyamı
Doğru söz çektikçe sünmüyor Cemil

Âşık Cemili:

Donatmadın bir gün gönül sofranı
Kendinle gezdirdin durdun tafranı
Gittin kıraç yere ektin safranı
Talih her omuza konmuyor Murat

Âşık Murat:

Senin yerin rahat tuzunsa kuru
Üstten dal alttan gir yerini koru
Benim kılavuzum artık gökbörü
Ayrılık ateşi sönmüyor Cemil

Âşık Cemili:

Sevda ateşiyle yananlar oldu
Yalana yanlış kananlar oldu
Şöhret treninden inenler oldu
Fırsatı kaçırın binmiyor Murat

Âşık Murat:

Belli olmaz Ankara'nın havası
Bizim dava, kızıl elma davası
Çakala yurt olmaz bozkurt yuvası
Uyanan Bozkurtlar kanmıyor Cemil

Âşık Cemili:

Keşfetmeye gerek var mı Samsunu
Gördün güvercinle kurdun dansını
Zorlayıp durursun hala şansını
Seçmenin adını anmıyor Murat

Âşık Murat:

Siyasette her gün keşif yaparsın
Saklambaç oynarsın, köşe kaparsın
Sözünden cayarsın yoldan saparsın
Bu millet bu yüzden onmuyor Cemil

Âşık Cemili:

Maziye dalınca gözlerim doldu
Şanlı kırat artık yılıkılık oldu
Yeter dinlenelim yaş kemal buldu
Her adam her ata binmiyor Murat

Âşık Murat:

Âşık Murat muradını almadın
Bahri olup ummanlara dalmadın
Vaktinde kuşları göğe salmadın
Ondan takla atıp inmiyor Cemil

Âşık Cemili:

Âşık Cemil tamam eyle sözünü
Yarın toprak doyuracak gözünü
Gitme diye paraladın özünü
Sakladım erzeni donmuyor Murat

ÂŞIKLAR MECLİSİ 22

Âşık Cumali:

Sözün kapısından girmek istersen
Köyneğinden soyup kokla sazını
Cevherin ortaya sermek istersen
Teller yerinde mi yokla sazını

Âşık Maraşı:

Siyasetin yolu çakır diken
Zor çalarsın sen bu yükle sazını
Kalmadı insanın kahr çeken
Hele bir göreyim kökle sazını

Âşık Cumali:

Dadaşlar yurdunda aldım kursumu
Özal okulunda verdim dersimi
Kızdırma alırım senden hırsımı
Delerim meydanda okla sazını

Âşık Maraşı:

Malatya sporun başkanı oldun
Rıdvan gol atınca şaşırp kaldın
Devre arasında hakeme daldın
Çalma zarar veren akla sazını

Âşık Cumali:

Ünlendin Aney'e bir şiir yazdın
Paye almak için ülkeler gezdin
Birlikte Doğan'ın kuyusun kazdın
Ustayı görünce sakla sazını

Âşık Maraşı:

Ey Çerağ'ı yakan şiirin piri
Sakın hakir görme sen bu fakiri
Çarpışarak yener fikir fikiri
Attırırım âşık takla sazını

Âşık Cumali:

Haksız yere hiç kimseyi yermedim
Andolsun ki sözü yere sermedim
Çok şükür dünyada yokluk görmedim
Gel yazayım git al çekle sazını

Âşık Maraşı:

Seni gidi izolların ağası
Ne tez oldun meydanların boğası
Olacaksan git ol gönül çağası
Çalıp durma elin kukla sazını

Âşık Cumali:

Git Urfa'ya yerleş Nemrut'u taşla
Af dile dua et cenneti düşle
Çiğ köfte yanında çalmaya başla
Sıra gecesinde mehle sazını

Âşık Maraşi:

Siyaset hastalık sakın bulaşma
Bulaşanı kurtarmaya çalışma
Kütük için Malatya'yı dolaşma
Ustayı bezdirme bekle sazını

Âşık Cumali:

Cumali'm bu işte aldın dersini
Taşı gönüllere şiir kürsünü
Bırak artık yalan dünya forsunu
Bir zımpara attır lakla sazını

Âşık Maraşi:

Maraşi'nin can yoldaşı Cumali
Yaşımız da artık buldu kemali
Koruyalım kem gözlerden cemali
Kurtlar kemirmesin tokla sazını

ÂŞIKLAR MECLİSİ 23

Âşık Unakıtan:

Zaman bir yel gibi üstümden esti
Hani kadir kıymet bilenler nerde
Suya daldırmadan kırıldı testi
Sabah akşam benle olanlar nerde

Âşık Mercani:

İçen sensin pir elinden badeyi
Dediğin falanlar-fılanlar nerde
Kış gelmeden kurtlar bastı vadiyi
Korkaklar sıvıştı kalanlar nerde

Âşık Unakıtan:

Astı koru hiç yan bakma üstüne
Sen korkarsan herkes gelir üstüne
Oturmadım hazinenin üstüne
Gece defineyi bulanlar nerde

Âşık Mercani:

Siyasetin olmaz dini imanı
Kimsenin kimseye geçmez emanı
Dişlerine çaldırırlar kemani
Hani bahşişleri alanlar nerde

Âşık Unakıtan:

Bilesin ki dünya insan ormanı
Bir cıngı kül eder koca harmanı
Sökmez kargalara Gül'ün fermanı
Seninle ağlayıp gülenler nerde

Âşık Mercani:

Recep ağam vekil koydu yerine
Kenarda yüzerken daldın derine
Getirdiysen sözlerini yerine
Yürürken peşinde gelenler nerde

Âşık Unakıtan:

Seçti ise boş boşuna seçmedi
Kırgın ama yine benden geçmedi
Hasta düştüm bir kul kapım açmadı
Soframda ekmeği bölenler nerde

Âşık Mercani:

İç mi dedim Kalabağın suyunu
Kazma ile kendin kazdın kuyunu
Ölünce terk eder huylu huyunu
Aklını fikrini çelenler nerde

Âşık Unakıtan:

Ben getirdim buralara es esi
Sağlı sollu kucakladım herkesi
Meğer boşa tüketmişim nefesi
Kapımda saç başın yollarlar nerde

Âşık Mercani:

Yiğit kendin övmez yapar işini
Derdine şükreder sıkır dişini
Bırak artık siyasetin peşini
Adını defterden silenler nerde

Âşık Unakıtan:

Benimle uğraşma kendini düşün
Fikrime yaklaşmaz hayalin düşün
Tipiye borana dayanmaz döşün
Bak seni meydana salanlar nerde

Âşık Mercani:

Ustalıkta az rastlanır eşine
Küçüklükte saygı duydum yaşına
Sen külüngü kendin vurdun başına
Ferhat gibi dağı delenler nerde

Âşık Unakıtan:

Gökte eksik olmaz devlet kuşları
Sana kalsın Eskişehirin işleri
Akbabalar parçalarken leşleri
Akrepler delikte yılanlar nerde

Âşık Mercani:

Kimi kafa kimi mide yoruyor
Çakarlar aslana hesap soruyor
Avcılar avcıya tuzak kuruyor
Keklikler, ördekler sülünler nerde

Âşık Unakıtan:

Dünyada bıraktım inci mercanı
Unakıtan dost yoluna ser canı
Ana gibi sarar toprak her canı
Üstümüze namaz kılanlar nerde

Âşık Mercani:

Âşık Murat ipe sermez ununu
Gönül gözü olan görür sonunu
Konan göçer yalan dünya kanunu
Korkuyu yenerek ölenler nerde

ÂŞIKLAR MECLİSİ 24

Âşık Kılıçtar:

Az konuş öz konuş çok laf yerine
Her hıyara alır tuzu gelirsin
Sözün bir çuvaldız batar derine
On düşün bir söyle göze gelirsin

Âşık Süheylî:

Siyasette yeni çığır açarım
Ne korkak dururum ne de kaçarım
Ben yerde sürünmem gökte uçarım
Ördeği bırakıp baza gelemem

Âşık Kılıçtar:

Damdan düşer gibi düştün buraya
Sar sarmala kini sokma araya
Bakmıyorsun fırtınaya boraya
Boşa pohpohlarlar gaza gelirsin

Âşık Süheylî:

Sözü eğip büker isen piç olur
Koç dediğin vuruşarak koç olur
İlk hamleyi sen yapmazsan geç olur
Söylerim türkümü caza gelemem

Âşık Kılıçtar:

Düzelt gel aklınla aran açıksa
Sana zarar fikrin uçuk saçıksa
Aslanlar kaplanlar meydana çıksa
Korkundan titrersin bize gelirsin

Âşık Süheylî:

Aklım da fikrimde yerinde şükür
Çarpışa çarpışa güçlenir fikir
“Harabat ehlini hor görme zakir”
Öyle eften püften söze gelemem

Âşık Kılıçtar:

Hatip olan dallandırılmaz söylemi
Sokaklara taşıyorsun eylemi
Sen çam devir biz kaldıracak öyle mi
Elinde körükle köze gelirsin

Âşık Süheylî:

Boşa tıngırdatıp durma sazını
Anladım ki korkutmuşlar gözünü
Ne diyorsan açık söyle sözünü
Zulanda saklanan koza gelemem

Âşık Kılıçtar:

Kapı kapı gezer iken tufeyli
Ben seni eyledim âşık Süheyli
Götürmek istersin malı küfeyle
Kekliği bırakıp kaza gelirsin

Âşık Süheyli:

Abanın altında sopa taşıma
Sağı solu karıştırmam işime
Sülo, Hüso düşmedi mi peşime
Çoğu sana koyup aza gelemem

Âşık Kılıçtar:

Sözü tartıp ok yerine salmalı
Kamiller sözünde ibret almalı
Atıyorsan bir desteğin olmalı
Sen daha meclise taze gelirsin

Âşık Süheyli:

Hesap versem sözlerimden dolayı
Tiye alır yatanların alayı
Meclis bekler Özkan ile Balbayı
Yanında durarak poza gelemem

Âşık Kılıçtar:

Konuştukça suçun beşe katlanır
Sanma kaplan kâğıt olur katlanır
Merkep süren yeline de katlanır
Yokuşta yorulur düze gelirsin

Âşık Süheyli:

Söz gelirse esirgemem dilimden
Döndürmeye çalışırsın yolumdan
Seni yarın kim alacak elimden
Kispeti bırakıp beze gelemem

Âşık Kılıçtar:

Kılıçtar'ım boşa çalma kılıcı
Kimse olmaz bu dünyada kalıcı
Topla götür Baykali'ye alıcı
Yarın sözlerinle yüze gelirsin

Âşık Süheyli:

Süheyli boş beleş adam belleme
Satır kılıç fer eylemez kelleme
Boş dursa da koltuğumu elleme
Varsa kebab yelle çöze gelemem

ÂŞIKLAR MECLİSİ 25

Âşık Baykali:

Aha gelip çattık yolun sonuna
Başımızda türlü haller dolaşır
Kimsenin yaptığı kalmaz yanına
Zaman gelir hak yerine ulaşır

Âşık Kılıçtar:

Âlem ki insanın kendi içinde
Bir bakarsın bir çingıyla alışır
Gezer durur muammanın içinde
Düşe kalka dost bulmaya alışır

Âşık Baykali:

Kamil isen önce nefsin yenersin
Sazı alıp orta yerde dönersin
Çırağını sözle tartar denersin
Ayağını kaydırmaya çalışır

Âşık Kılıçtar:

Kocalıkta yaş yetmiş geçince
Bade diye boz rakıyı içince
Pandoranın kutusunu açınca
Akli uyur çeneleri gelişir

Âşık Baykali:

Alnım ak çok şükür sanma ki kelim
Geç peşrevi saadete gelelim
Sözün varsa dök ortaya bilelim
Yalan doğru birbiriyle dalaşır

Âşık Kılıçtar:

Yiğit isen kuşanırsın pusatı
İkide bir göstermezsin masatı
Kafam atar kurcalarsam kaseti
El ayağın birbirine dolaşır

Âşık Baykali:

Gelin hakem olun ağalar beyler
Bilen varsa desin Kıptiler neyler
Şecaat arz eder sirkatin söyler
El haline gerisiyle gülüşür

Âşık Kılıçtar:

Ateş yandı duman tüttü gördüler
Defterini koltuğuna verdiler
Düşmanların muradına erdiler
Arkadan sövenler yüze yılışır

Âşık Baykali:

Bu tuzağı kim kurduysa bulurum
Geçte olsa bir gün öcüm alırım
Kim ateşi yaktı iyi bilirim
İftiralar birbiriyle çelişir

Âşık Kılıçtar:

Korkma sırrın yaklaştırmam dilime
Kendin sundun kozlarını elime
Kötü örnek oldun cümle âleme
Etrafımda yalakalar oluşur

Âşık Baykali:

Sanma ihtiyacım olur fenere
Gittin bizi jurnalledin Soner'e
Yarın bir gün koyulunca kenara
Çakallar dans eder kurtlar uluşur

Âşık Kılıçtar:

Deri koltuk hiç kimseye kalmadı
Deniz bitti başka deniz kalmadı
Gelmediğin mevki makam kalmadı
Hastalığın etrafıma bulaşır

Âşık Baykali:

Ey Baykali sözü artık dayandır
Diri iken sağın solun çıyandır
Ölüm var de uyuyanı uyandır
Tenin yarın karayerle buluşur

Âşık Kılıçtar:

Can uçmadan huyu çıkmaz hastadan
Ey Kılıçtar gel af dile ustadan
Fazla alma payındaki pastadan
İliğine yarın kurtlar doluşur

ÂŞIKLAR MECLİSİ 26

Âşık Kılıçtar:

İçimden geçeni dökemem söze
Dökersem üç günde gelirsin göze
Yaşlandın korkarım çıkmazsın güze
Kadir kıymetimi bilmezsen bilme

Âşık Recep:

Yıkılan pehlivan güreşe doymaz
Cinlikte bir akıl aklına uymaz
İsmet ağın gibi kulağın duymaz
Ben selam veririm almazsan alma

Âşık Kılıçtar:

Kırk tikli kafamda plan yapıyor
Kimi horoz kimi tavuk kapıyor
Dostlar ile irtibatım kopuyor
El altında haber salmazsan salma

Âşık Recep:

Meydanlarda attın tutan olmadı
Yoğurduna pekmez katan olmadı
Bir helal lokmanı yutan olmadı
Boş işlerle doldun dolmazsan dolma

Âşık Kılıçtar:

Garip gurabaya kapın kapalı
Yoksullara vana musluk tapalı
Düşünde görürsün körü topalı
Fakirle ekmeğin bölmezsın bölme

Âşık Recep:

Ömründe görmedin tırmık, tapanı
Tarif etsem bilmen karasabanı
Gören varsa göster dirgen yabanı
Burçak, mercimeği yolmazsan yolma

Âşık Kılıçtar:

Her şeyin gaygısı sana mı kaldı
Yetmez mi ektiğin anbarın doldu
Yaşlılık yorgunluk kapını çaldı
Çuvalın dibini delmezsın delme

Âşık Recep:

Sağa sola atıyorsun görmeden
Her seferde dönüyorsun vurmadañ
Yalpalayıp duruyorsun durmadan
Bana ne kafayı bulmazsan bulma

Âşık Kılıçtar:

Atma Recep çok atanlar yorulur
Boşa attığından hesap sorulur
Aklın ile aran açılır durur
Aynada kendine gülmezsen gülme

Âşık Recep:

Söyleyip durursun sözün kemini
Sağlam tut kırmasın kırıat gemini
On dört günde zor ettirdin yemini
Meclis kapısını çalmazsan çalma

Âşık Kılıçtar:

Kılıçtarım tamam eder sözünü
Çekemem nadanın artık nazını
Topraklar doyurur yarın gözünü
Sen de toyumuzda olmazsan olma

Âşık Recep:

Âşık Recep sağlam attı temeli
Yaşı ise artık buldu kemali
Yarın tartılacak kulun ameli
Abdestsiz namazı kılmazsan kılma

ÂŞIKLAR MECLİSİ 27

Âşık Bengi:

Mücadele verdin hilal uğruna
Yumruk yedin tekme yedin bağrına
Söyle kulak asan var mı çağrına
Halin hatırını soranın var mı?

Âşık Barutçu:

Ne yapalım başa gelen çekilir
Fotoğraflar gizli yerde çekilir
Gün dönerken herkes eve çekilir
Yüzünde kendini görenin var mı?

Âşık Bengi:
Ağzın başka dilin başka konuşur
Sen dam dersin el mertekten danışır
Kırkında azanı paklar teneşir
Zor gününde gerçek yarenin var mı?

Âşık Barutçu:
Poşu bağlar taş atarsın millete
Kim düşürdü seni böyle illete
Korkarım düşersin yarın zillete
Karakıştan sonra boranın var mı?

Âşık Bengi:
Kızıl elman yasak elmaya döndü
Yatsıya varmadan bak mumun söndü
Gözlerin yaşardı dudağın sündü
Düşünce kol kanat gerenin var mı?

Âşık Barutçu:
Ramazanda lıkırdattın birayı
Bu yüzden dostlarla açtın arayı
Ara ki bulasın derde çareyi
Gönül çiçeğini derenin var mı?

Âşık Bengi:

Gönül yola çıksa dinlemez aklı
Denizde ne inci ne mercan saklı
Bodrumdan gelirim yüreğim yüklü
Senin ala peçe cerenin var mı?

Âşık Barutçu:

Sana uyan olur kendi işinden
Türlü garameti gelir peşinden
El ayaktan başlar çıkar şeşinden
Yakınlarda toyun törenin var mı?

Âşık Bengi:

Dolaşırdın Taşçaynarın donunda
Hinliğine cevap geldi anında
Bacadan meclise girdin sonunda
Başka bineceğin trenin var mı?

Âşık Barutçu:

Dörtnala giden at kırar gemini
Ben ettim sen de et gel şu yemini
Söz eri söylemez sözün kemini
Allah'ın kitabın Kur'an-ın var mı?

Âşık Bengi:

Hikmet babam boşa dememiş bengi
Arama kitap yok Kur'an-ın dengi
Söz ile yapmadın Metin'le cengi
Ötede hesabın verenin var mı?

Âşık Barutçu:

Ateş ile barut yan yana durmaz
Gözü kapatmakla hava kararmaz
Dost dostun yükünden asla yorulmaz
Sinene sofrasın serenin var mı

Âşık Bengi:

Âşık Bengi koy sözünü sabana
Sürdükçe sabanı gitsin tabana
Yarın bahar gelir yazı yabana
Sininde talkını verenin var mı?

Âşık Barutçu:

Barutçu ateşle oynama oyun
Kirlendin üstünde dünyayı soyun
Nerede ne zaman ısınır suyun
Dünyaya kalacak örenin var mı?

ÂŞIKLAR MECLİSİ 28

Âşık Salimi:

Mecliste yemeden kalkmaz döneri
Bağ bahçe sulamak bir tek hüneri
İş görecek gibi tutar feneri
İnsanı imandan dinden çıkarır

Âşık Kameri:

Git yatır öyle gel aklın harcını
Sömürdün işçiyi tuttun hurcunu
Müflis tüccar halka olan burcunu
Pıtarak ekerek yünden çıkarır

Âşık Salimi:

Küfür perde olmuş hicap yerine
Çamlar çıra olmaz gözün ferine
Konuşurken saplar bizi derine
Köşker ekmegini gönden çıkarır

Âşık Kameri:

Koltuğunda gezdiriyor paketi
Adam değil bir azmanın maketi
Terzi kalıbına göre ceket
Boyu hesaplayıp enden çıkarır

Âşık Salimi:

Meclisten dışarı adım atmadı
İki tek atmadan gece yatmadı
İşkembeden attı sözü tutmadı
Kendi doğrusunu zandan çıkarır

Âşık Kameri:

Boyu posu bufaloyu andırır
Kızışınca çifteleri indirir
Hak hukuk diyerek halkı kandırır
Bozuk pusulayla yönden çıkarır

Âşık Salimi:

Laftan başka bir şey gelmez elinden
Konuşunca salya akar dilinden
Kemer tutmaz pantol düşer belinden
Hem arkadan hemi önden çıkarır

Âşık Kameri:

Erkek olan emin olur belinden
Yetirmeden sözü dökmez dilinden
Ben yolarım armutları dalından
Bal düşü ayıyı inden çıkarır

Âşık Salimi:

Terk etmez cahilin bela başını
Bulamadın gittin kemal yaşını
Zahitler sohbetle yerken aşını
Zangoçlar ekmeğin çandan çıkarır

Âşık Kameri:

Elimdeki fenerime takıldı
Daha konuşmadan karşı çıkıldı
Çam yarması bir çelmeyeyle yıkıldı
Kırılan kolunu yenden çıkarır

Âşık Salimi:

Kaydırmışlar çenesinin yayını
Tutup verdim ben de ağzın payını
Kesemezken bir kurbanlık koyunu
Belki canavarı Van'dan çıkarır

Âşık Kameri:

Boyuyla posuyla adam sanılır
Yiğit olan namı ile anılır
Bu güreşçi başka yerde yenilir
Gelir de öcünü benden çıkarır

Âşık Salimi:

Çok söz cahil işi âşık Salimi:
Kimse takmaz oldu artık âlimi
Var edenim görür ayan halimi
Toprak kemikleri tenden çıkarır

Âşık Kameri:

Kim deli kim veli âşık Kameri
Şaş olanlar göremezler kameri
Belinde olmayan ahi kemeri
Hıncını garazdan kinden çıkarır

ÂŞIKLAR MECLİSİ 29

Âşık Süreyya:

Sağda solda car car konuşanların
Sözünü mecliste takan bulunmaz
Komutla sıraya yanaşanların
Ağzında dişini söken bulunmaz

Âşık Metini:

Söz dilde tartılır öyle dökülür
Cühela olanın gafı dökülür
Yetik sözler peteğine dökülür
Merdin bileğini büken bulunmaz

Âşık Süreyya:

Belli yememişsin Besni üzümü
Konuşurken kesiyorsun sözümü
Korkutmaya çalışırsın gözümü
Kahrın benden başka çeken bulunmaz

Âşık Metini:

Sen yedin ne oldu Tut'un tutunu
Kıramadın gittin nefis putunu
Demli çay yanında acı tütünü
Sen gibi içine çeken bulunmaz

Âşık Süreyya:

Belli ki Menzil'den çorba içmişsin
Sanırsın nefsinden öte geçmişsin
Cevherini ortalığa saçmışsın
Kim demiş ki gülde diken bulunmaz

Âşık Metini:

Gül varken sen taşı aldın eline
Seğirterek gittin Maraş eline
Söyle kem söz yakıştı mı diline
Doğruluktan başka mekân bulunmaz

Âşık Süreyya:

Gezmediğin parti pırtı kalmadı
Kırat sana ömür zırtı kalmadı
Yüzünde perde yok örtü kalmadı
Kâhta da yüzüne bakan bulunmaz

Âşık Metini:

Adıyaman nere İstanbul nere
Belden aşağıya vurur kefere
Kâhta meydanına çıksan bir kere
Gözünün ucuyla bakan bulunmaz

Âşık Süreyya:

Ta liseden beri solda yarışım
Faşolarla olmaz alış verişim
Vücut çalımım yok aynı duruşum
Gönülsüz elimi sıkın bulunmaz

Âşık Metini:

Kâhtalı insandan insanı seçer
Sevdiği insana sinesin açar
Seninse yüzüne tükürür geçer
Kibrit alacağın dükkân bulunmaz

Âşık Süreyya:

Arifler mecliste önde oturur
Sözünü dilinde besler yetirir
Maksada dayanak mesel getirir
Sözün arasında diken bulunmaz

Âşık Metini:

Arifler her yerde arif oturur
Bazen de tarife tarif oturur
Uyuzlar sürüye helal getirir
Hırlayıp içinden çöken bulunmaz

Âşık Süreyya:

Gel sana kombine bilet alayım
İstedğin maçlara da salayım
Ağzın topla gel kurbanın olayım
Kalleşler içinde tekin bulunmaz

Âşık Metini:

Adam bildim seni "kafadengi"nde
Şüphe duyuyorum artır renginde
Akbaba avına çöker enginde
Şahinin avını keken bulunmaz

Âşık Süreyya:

Kâhtalı Mıçı'yı hakem eyleyek
O iki söylerse biz bir söyleyek
Süreyya'm kafamız bozuk neyleyek
Metin'i hilesiz yıkan bulunmaz

Âşık Metini:

Metini Süreyya etsin metini
Koğ gıybetle yemem kardeş etini
Yarın yaklaşıanda günün çetini
Halelinden âlâ çıkın bulunmaz

ÂŞIKLAR MECLİSİ 30

Âşık Ocaktan:

Şairler muamma siyaset kuyu
Kim bekler kuyuyu bir ömür boyu
Suçıkta'da çıkar şairin suyu
Gelenden gidenden haberin var mı?

Âşık Garip:

Kaymakam yoldaşın ahali senin
Puroyu tutarken şaklamaz elin
Şiir okumaya yatkın ya dilin
Acep dinlemeye sabırın var mı?

Âşık Ocaktan:

Sıla'nın eskisi yenisi olmaz
Ah edenin ahı kimsede kalmaz
Dost dosta varmaya bahane bulmaz
Mangalın başında taburen var mı?

Âşık Garip:

Sanma ki bu dünya yârin kucağı
Ararsan bulursun gönül ocağı
Koklamak istersin börtü böceği
İçine çekecek o burun var mı?

Âşık Ocaktan:

Dostumu tek komam yarın yanında
Hatırım var şükür yârin yanında
Ocağın başında kebab yanında
Şalgamın soğanın biberin var mı?

Âşık Garip:

Kalp gözü görmezse insan aldanır
Dost dostu gözünü yumsa da tanır
Gören seni alıç topluyor sanır
Odun toplamaya teberin var mı?

Âşık Ocaktan:

Bir kere uymadın arif sözüne
Gönlünle basmadın aşkın közüne
Kabuktan geçerek sözün özüne
Varacak kelamı kibarın var mı?

Âşık Garip:

Bir kez düşünmedin ömrün güzünü
Küstürdün diline sözün düzünü
Yarın görmek için Yârin yüzünü
Kendine bakacak abırın var mı?

Âşık Ocaktan:

Kendi taşın ile yardım başını
Çekmedin mi küskünlerin başını
Uyanık gördüğün bir tek düşünü
Hayıra yoracak tabirin var mı?

Âşık Garip:

Sende öyle düşünürsün ocaktan
Sağlam balta çıkmaz iki nacaktan
Nasibini alamazsın ocaktan
İçinde bir miskal kibirin var mı?

Âşık Ocaktan:

Ocaktan'ım gel yüklenme garibe
Bu dünyanın sonu tahta taraba
An gelip denmeden küntü turaba
Üstüne örtecek kubarın var mı?

Âşık Garip:

Garibim bu dünya garip ocağı
Ana gibi karayerin kucağı
Tutuşanda cehennemin ocağı
Gülzara bakacak kabirin var mı?

ÂŞIKLAR MECLİSİ 31

Âşık İnce:

Mecliste tartarken sözün özünü
Gürültüye boğup kestin sözümü
Korkutmaya çalışırsın gözümü
Haksızsan üstüne çökerler âşık

Âşık Avcı:

Öğütüp durursun sözün sapını
Sindirmek zor bari yut gel hapını
Söz ile veririm ağzın tapını
Gülerler haline nökerler âşık

Âşık İnce:

Ben hürmet eyledim senin yaşına
Karar alıyorsun kendi başına
El adamı nişan alır kaşına
Ağzında dişini dökerler âşık

Âşık Avcı:

Taş başka söz başka kabahat başka
Demek gelinirmiş boş sözle aşka
Arifler çıkarken gönülde köşke
Yar önünde boyun бүkerler âşık

Âşık İnce:

Kamil insan olmaz kimseye zorba
Geçirir nefsinin başına torba
Sakiysen görelim nerede kırba
Foyanı ortaya dökerler âşık

Âşık Avcı:

Ben öyle ortaya dökmem hayâmı
Yiğitsen dök görek haydi foyamı
Çekil git almayım senden hayımı
Ceketini yerde sökerler âşık

Âşık İnce:

Molla Kasımlığın görenler gördü
Geçirtmem meclisten dört artı dördü
Yarın göreceksin namerdi merdi
Ayağın dibine sıkırlar âşık

Âşık Avcı:

Ali kıran mısın baş kesen misin?
Biraz ince at da civcivler yesin
Tankın gölgesinde gürlerken sesin
Başına bir çorap dokurlar âşık

Âşık İnce:

Civciv de şahin de seçilir yarın
Kuru gürültüyle doyrulmaz karın
Hesabın kabardı arttı zararın
Yarın bir köşeye çekerler âşık

Âşık Avcı:

Kaymakam sanırsın hala kendini
Patlatırlar pöhreğini bendini
Yarın boşa çıkarırlar fendini
Burnuna yumruğu çakarlar âşık

Âşık İnce:

Huyu insan ile gider mezara
Bilecik'e vali olma kazara
Gün olur düşersen bir gün pazara
Ağzında dişine bakarlar âşık

Âşık Avcı:

Seyrek düşer hızlı atın fiskası
Korur sanma Baykal'inin muskası
Yaymaya başlarlar yarın fiskosu
Senin de boynunu bükeler âşık

Âşık İnce:

Âşık İnce koy sazını yerine
Avcının oklarıatar derine
Dokunma kimsenin zülfü yarine
Altından koltuğu çekerler âşık

Âşık Avcı:

Gel Avcı nişan al gönül avına
Sabırla demiri getir tavına
Yarın amellerin seni savuna
Üstüne Fatiha okurlar âşık

ÂŞIKLAR MECLİSİ 32

Âşık Baykali:

Toplandı yanına yarenin eşin
Saymadım kaç kırkı çıkardı yaşın
Ha bu gün ha yarın çıkar süt dişin
Kül kaldı mı tandırından haber ver

Âşık Sülo:

Yaşımla başımla işini söyle
Aklında kalanı düşünö söyle
Geveleme sözün döşünü söyle
Ocağını söndüren den haber ver

Âşık Baykali:

İnsanın insandan olmalı farkı
Kırk yıldır zam ile döndürdü çarkı
Menderes suyundan doldurdu arkı
Karakışta yandırandan haber ver

Âşık Sülo:

Başbakanın yakasına yapışan
Kar'oğlanla Sarıgül'le kapışan
Kudretli paşayla gizli öpüşen
Sözü çekip sündüren den haber ver

Âşık Baykali:

Kırk sene kıratla meydanda dönen
“Dün dündür” diyerek sözünden dönen
Koltuktan inince deliye dönen
Menderes’in kendirinden haber ver

Âşık Sülo:

Nisan doksan dokuz tarihe bakın
Mecliste gurk yattık kırk yıla yakın
Açılırsa kokar çok eski çıkın
Koltuğundan indirenden haber ver

Âşık Baykali:

Su koydu her zaman görünce zoru
Tutmasını bildi tuzunu kuru
Adının önüne koydurup Nur’u
Müslüman’ı kandırandan haber ver

Âşık Sülo:

Arifler ham sözü kaale almaz
İnsanın başına gelmedik kalmaz
Saklasan kabahat açıkta kalmaz
Kasetini döndüren den haber ver

Âşık Baykali:

Türkistan'dan döndüğünde yıkıldı
Hem dua edildi ağıt yakıldı
Sin açıldı sebeplere bakıldı
Bulgulardan endirinden haber ver

Âşık Sülo:

Âşık Sülo bakma pılın pırtına
İlelebet sürmez hiçbir fırtına
Bindiğinde dört kişinin sırtına
Tekbirlerle gönderenden haber ver

Âşık Baykali:

Bu dünyada olsan bile allame
Baykali her sözü kalır belleme
Göz göz olmuş yaraları elleme
Sızıları dindirenden haber ver!

ÂŞIKLAR MECLİSİ 33

Âşık Bülent Hukuki:

Ey meclisin hemi bayı bayanı
Sözün birin deyip birin koyanı
Bağıranı, çağıranı duyanı
Yalandan utanan yılana bakın

Âşık İnce:

Bağırmazsan çağırmazsan iş olmaz
Hayal olmaz gerçek olmaz düş olmaz
Ayak baş olursa başlar baş olmaz
Yılana sarılan yalana bakın

Âşık Bülent Hukuki:

Söz söylemek hüner ister erenler
Kötü sözü ehil diller firenler
Ey yoksula kol kanadın gerenler
Bıyığın altında gülene bakın

Âşık İnce:

Senin sözün boran dolu kış dolu
Etrafında çaylak dolu kuş dolu
Hem elinde hem önünde taş dolu
Ekmeğin gizlice bölene bakın

Âşık Bülent Hukuki:

Sen nerden bilirsin sözün demini
Besleyerek büyütürsün kemini
Yüzdüredur kâğıtlardan gemini
Yavruyken çuvalı delene bakın

Âşık İnce:

Sen söz dersin ağan dönüp yalanlar
Pafta yanlış uygulanmaz planlar
Kaptı köşeleri malı bulanlar
Rol yapıp gözyaşın silene bakın

Âşık Bülent Hukuki:

Kıpti'yi huzura çağırsa beyler
Seceat arzeyler sirkatin söyler
Badeli aşığa gelirken meyler
Düşünde körkütük olana bakın

Âşık İnce:

Gezerken elinde düşmez malama
Tükürdüğün geri dönüp yalama
Darıdan bahsedip sözü sulama
Bağırana değil nalâna bakın

Âşık Bülent Hukuki:

Bu mecliste beş yüz elli kişi var
Her birinin hayali var düşü var
Ayığı var sarhoşu var keşi var
Birazda şu ince dalana bakın

Âşık İnce:

Söz deyip sonra da sözünden geçen
Malamat olunca kendinden geçen
Senin kesenden mi içiyor içen
İçmeden kafayı buluna bakın

Âşık Bülent Hukuki:

Torpil için kim çaldıysa kapını
Çıkarıp gösterdin balta sapını
Unutma yanında gezdir hapını
Ham armut dalında yolana bakın

Âşık İnce:

Çek bakayım ince ince ayarı
Fırsat geçer yürütürüm bayırı
Senden gelse çeviririm hayırı
Şeytanın aklını çelene bakın

Âşık Bülent Hukuki:
Çok âşıklar sazın astı duvara
Yeter ortalıkta gezme avara
Seninle it bile gitmez davara
Ardan çatlamayıp ölene bakın

Âşık İnce:
Ne hukuku tanır ne hakkı bilir
Azrail yanına mecliste gelir
Korkudan dişlerin kitlenebilir
Boğazına kaçır diline bakın

Âşık Bülent Hukuki:
Hukuki ko kalsın sözün kalanı
Alan alsın satan satsın yalanı
Bu dünyada tamamladın molanı
Saf durup namazın kılana bakın

Âşık İnce:
Koparmazken bir dalını yoncanın
Açmadan boynunu büktüm goncanın
Ey yarenler bundan sonra İnce'nin
Eline diline beline bakın

ÂŞIKLAR MECLİSİ 34

Kış geldi kar yağdı ahıra daldık
Ne ot bulabildik ne saman bulduk
Geviş getirerek hayale daldık
Açlıktan başımız döndü Ensari

*diyerek ineklerin diline tercüman olan Ardahan mebusu
Ensari konuyu meclise taşır. İneklerin yazdığı bu şiir
mecliste nasıl yankı bulur. Biz söyletelim sizler de şad olun.*

Âşık Ensari:
Sen geldin geleli ot bitmez oldu
Çayırlar bayıra döndü sayende
Davarın peşinde it gitmez oldu
Çobanın ocağı söndü sayende

Âşık Mehmet Mehdi:
Karıştırıp durma sapla samanı
Gerçek sanma aklındaki gümanı
Git otur kahveye oyna damanı
Soysuzlar kurtlarla döndü sayende

Âşık Ensari:

Ne malı bilirsin ne de melali
Görende zanneder seni celali
Kamil insan olur nefse celali
Şeytan terkimize bindi sayende

Âşık Mehmet Mehdi:

Kim Kamil, kim Şamil bilenler bilir
Arifin her sözü yerini bulur
Nadanlar meclise samanla gelir
Yalanın kuyruğu sündü sayende

Âşık Ensari:

Simsarlar sırtını ağaya yaslar
Gerçekleri bin bir yalanla süsler
Tosunları artık patates besler
Ahırlara kurtlar indi sayende

Âşık Mehmet Mehdi:

“Tor tosunlar kayış kırdı” desene
Reklamların dokunmasın kesene
Fazla güvendiğin çoban bu sene
Mallara makarna sundu sayende

Âşık Ensari:

Kuran'a bayrağa el bastım gördün
Yoktu hiç kimseye bir kastım gördün
İftira ettiler hep sustum gördün
Damımıza baykuş kondu sayende

Âşık Mehmet Mehdi:

Kameraman varıp adamı buldu
Suç ortağın çark edeli çok oldu
Seninse yaptığın yanına kaldı
Hana geldik yağmur dindi sayende

Âşık Ensari:

Makarna neçiye saman neçiye
Götürüp döktük mü sanki keçiye
Zibilini çıkaranlar pöçüye
Ekmeğini zehre bandı sayende

Âşık Mehmet Mehdi:

Dost dostun gözüne olmalı fener
Yalancının mumu yatsıda söner
İnsanlar insanı söz ile dener
Bacamız tütmeden yandı sayende

Âşık Ensari:

Ensari kapını dost olan çalsın

El düş görsün varsın hayale dalsın

Ben gidende dünya mehdiye kalsın

Ciğer kebab oldu yandı sayende

Âşık Mehmet Mehdi:

Mehmet Mehdi bitir artık sözünü

Köyneğine koyup kaldır sazını

Yaşıyorsun artık ömrün güzünü

Ruhumuz sevgiyle yundu sayende

ÂŞIKLAR MECLİSİ 35

Âşık Recep:

Milletin derdini derdi bilmeyen
Hayali unuttur düşü göremez
Namerde yalvarıp merdi bilmeyen
Ayağa takılır başı göremez

Âşık Devlet:

Sokaklarda toptan başka ne gördün
Görünmez kazayı kişi göremez
Milletin başına kaç çorap ördün
Güzünü kapayan şaşı göremez

Âşık Recep:

Hani fark etmezdi Bozkurda tipi
Zamanında dara germedin ipi
Bir duvara çakamayan kepkepi
Kavgaya girmeden taşı göremez

Âşık Devlet:

Bazen diken oldum bazen gül oldum
Davayı şakiyan bir bülbül oldum
Bu ülke uğruna yandım kül oldum
Nadan gönlümdeki yaşı göremez.

Âşık Recep:

Ufak at civcivler toplansın bari
Sen ancak düşünde sarmışsın yâri
Baharda rüzgârdan uzak tut bağı
Yaşıtların çoğu kışı göremez

Âşık Devlet:

Çıtır'da Tatar'da akıl arama
Bu filmin konusu olur drama
Tuz alıp zorlatma âşık yarama
Millet böyle soğuk duşu göremez

Âşık Recep:

Ne ayını bilir ne de gayını
Bulamadı gitti kendi tayını
Karıştırır kangal ile koyunu
Ağzına bakar da dişi göremez

Âşık Devlet:

Altmış üç Urfa'dır altmış dört Uşak
Barak bulmuş senin gibi mert uşak
Belinde taşıyan emanet kuşak
Omzuna atkî poşu göremez

Âşık Recep:

Vurdulu kırdılı film çekersin
Zeytinyağı gibi üste çıkarsın
Yemek yerken üzerine dökersin
Kovayı görmeyen teşi göremez

Âşık Devlet:

Git Teksasa kovboy görsün sinema
Kınanırsın başkasını kınama
Düzgün konuş dokunmasın kanıma
Ayığı görmeyen keşi göremez

Âşık Recep:

Arifler söz ile yerler üzümü
Sen beş söyle ben bir deyim sözümü
Daha yeni akort ettim sazımı
Yarasa ömründe kuşu göremez

Âşık Devlet:

Sözü sündüründe değer yalana
Yaptığın uymuyor hazır plana
Göz yumduğun yeter bunca talana
Doluyu bilmeyen boşu göremez

Âşık Recep:

Recebim yabana atma sözünü
Getirdin kapıya ömrün güzünü
Sarılarda on metrelik bezine
Gönlün görür gözün yaşı göremez

Âşık Devlet:

Devlet yerde koymaz şehit kanını
Seve seve verir yarın canını
Karayere yatıranda yanını
Başucunda hece taşı göremez

ÂŞIKLAR MECLİSİ 36

Âşık Ahmet Mesudi:

Ömür takviminde yaprak kalmadı
Maziye ah çekip bakar dururum
Ekecek biçecek toprak kalmadı
Boşuna bendimi yıkar dururum

Âşık Çiller:

Her günün her anın bir tadı vardı
Anı ırmağında akar dururum
Tanırdım eskiden namerdi merdi
Şimdi saatlerce bakar dururum

Âşık Ahmet Mesudi:

Şad-şadıman gün yaşattın Özer'e
Çirkin güler, güzel gelir, nazara
Yaptığınla gireceksin mezara
Ondan böyle ağıt yakar dururum

Âşık Çiller:

Yiyecek ekmeğin suyun var imiş
Duydum ki yakında toyun var imiş
Oyunun içinde oyun var imiş
Derdimi içime döker dururum

Âşık Ahmet Mesudi:

Anlamadım ne oyunu ne oyu
Doğrudan şaşmadım bir ömür boyu
Gel gözüme sürme eyle uykuyu
Gündüzü üstüme çeker dururum

Âşık Çiller:

Ne Fadime kaldı ne Müslüm kaldı
Kimi karabatak derene daldı
Arı geçti kovan ortada kaldı
Ben halime şükür çeker dururum

Âşık Ahmet Mesudi:

Derde güldüm geçtim tutmam çetele
Vekilleri kapatmadım otele
Giden gitsin varsın Güneş Motele
Sabreder dişimi sıkarak dururum

Âşık Çiller:

Kırk yedi neferi kandıran sensin
Kandırıp ateşte yandıran sensin
Havaya yumruğu indiren sensin
Bense aval aval bakar dururum

Âşık Ahmet Mesudi:
Kudretli paşalar yolumu kesti
Ürüzgar hem sağdan hem soldan esti
Suya yaklaşmadan kırıldı testi
Kurudan yaşından çeker dururum

Âşık Çiller:
Kesindinsiz eğitimi getirdin
Bir nesli tarumar ettin bitirdin
Ne dediysek Morrisson'a yetirdin
Hala dudağımı diker dururum

Âşık Ahmet Mesudi:
Mesudi dün kondun yarın göçersin
Ecel şerbetini sende içersin
Dört kişinin omzunda geçersin
Göz kapalı boyun bükür dururum

Âşık Çiller:
Çillerim kimseye yok ahu zarım
Kalmadı dünyada yarenim yarım
Mevsimler tükendi bu son baharım
Toprağı burnuma çeker dururum

ÂŞIKLAR MECLİSİ 37

Âşık Kılıçdar:

Gönlüm cıvı cıvı Taksime yürür
Ağaçlara konan kuşlar burada
Halk kızarsa ayran gibi köpürür
Tornavida çekiç taşlar burada

Âşık Recep:

Derviş olan faş eder mi fikrini?
Milleti kemiren dişler orda mı?
Paraya endeksli imanı dini
İpi kıran başıboşlar orda mı?

Âşık Kılıçdar:

Her sabah her akşam yediğin hedik
Olur sanıyorsun dediğin dedik
Elinde bir saz var ağzında düdük
Hayaller yıkıldı düşler burada

Âşık Recep:

Adam da adamın varır farkına
Siymeyi düşünmez gezi parkına
Yağ yerine tükürttürmez çarkına
Türlü organize işler orda mı?

Âşık Kılıçdar:

Herhal yanlış öğüt aldın pirinden
Sen söktürdün ağaçları yerinden
Yaraladın bu milleti derinden
Kurular ıslandı yaşlar burada

Âşık Recep:

Üstümüze kara bulut ağıyor
Şer okları yağmur gibi yağıyor
İş bilmezler kör memeyi sağıyor
Bühtan sesle öten kuşlar orda mı?

Âşık Kılıçdar:

Sapan atan kollarımız yoruldu
Mola verdik sanma sular duruldu
Vaden doldu darağacı kuruldu
Beyni akmış iri başlar burada

Âşık Recep:

Yakılan araçlar babandan kalma
Tuttuğun kavalı tersinden çalma
Biçsem olmaz sende beş onluk salma
Sarhoşlar, ayyaşlar, keşler orda mı?

Âşık Kılıçdar:

Ortalığı gerdin yürüdün Fas'a
Kalbura çevrildi sayende yasa
Yandaşlara peşkeş çekildi kasa
İşi sağlam cebi boşlar burada

Âşık Recep:

Yoldaşların bayrak elde yürüyor
Göz kapansa gönül gözü görüyor
Kervanlar yürürken itler ürüyor
Tuzu kuru gönlü hoşlar orda mı?

Âşık Kılıçdar:

Kılıçdarım koy kılıcı kınına
Hançer batmaz bu Recebin gönüne
Yarın sandık konulacak önüne
Sürmeli göz kalem kaşlar burada

Âşık Recep:

Recep asumana sözün salarsın
Bal satarsın parmağını yalarsın
Burda ağla karayerde gülersin
Sahibin ısırın oşlar orda mı?

ÂŞIKLAR MECLİSİ 38

Âşık Balbayı:

Bizi bekçi koyup mahpus damına
Hasretten deliye döndürme nolur
Ortak etme bu dünyanın gamına
Tahtadan bir ata bindirme nolur

Âşık Haberi:

Sırası gelenler dışarı çıkar
Aklımı geriye döndürme nolur
Bilirim kalanlar boynunu büker
Dert üstüne derdi bindirme nolur

Âşık Balbayı:

Tespih çekip konuları saptırma
Hakkımızı başkasına kaptırma
Kuru lafla yüzen gemi yaptırma
Derdimi derdime bandırma nolur

Âşık Haberi:

Zor çıktım içerde çenem çatayım
Çok yoruldum sırt üstüne yatayım
Dostlarla sahilde bir tek atayım
Aklımı fikrimi sündürme nolur

Âşık Balbayı:

İnsan okunmuyor artık yüzünden
Bağlayan bağlamış suyu gözünden
Söz verenler durmaz oldu sözünden
Sende yad olup da kandırma nolur

Âşık Haberi:

Mevzu sandığından daha da derin
Herkesten alınmaz kolay aferin
Ben demeden bari getirin verin
Kadayıf yanında dondurma nolur

Âşık Balbayı:

Ben mertek diyorum pas geçme damı
Konuşurken seçer adam adamı
Rica et değiştir artık odamı
Sarı sıcaklarda dondurma nolur

Âşık Haberi:

Aklın başa topla gitme dikine
Söz sözle sözcüler senden çekine
İkide bir haber salma Tekin'e
Başında ampulü söndürme nolur

Âşık Balbayı:

Senin kadar okumadım payem yok
Burdan çıksam yeter başka gayem yok
Anladım ki bu dünyada sayem yok
Bari viraneye kondurma nolur

Âşık Haberi:

Ortada dolaşır bir sürü lavuk
Kel görünür dikkat düşmesin kavuk
Yumurta kapıda gıgılar tavuk
Sakın menemeni yandırma nolur

Âşık Balbayı:

Sırtımı verecek adam kalmadı
Sen gittin kapımı kimse çalmadı
Takvimleri yırttım zaman dolmadı
Kolumu dirsekten sındırma nolur

Âşık Haberi:

Bilirsin şakayı sever Haberi
Ha öteye gittik kaldık ha beri
Ölürsem yüreğin duyar haberi
Sakın kara yere indirme nolur

Âşık Balbayı:

Adımın manası yadıma geldi
Balbayı kovanı peteği deldi
Ruh bedenden iplik gibi çekildi
Güzümün yaşını dindirme nolur

